

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Ludmily Sandnerové a ve věci

žalobce: **M. Š.**, narozený dne X
bytem X
adresa pro doručování X

proti
žalované: **Generální inspekce bezpečnostních sborů**
sídlem Skokanská 2311/3, 160 17 Praha 6

o žalobě proti rozhodnutí ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů ze dne 5. 1. 2016 č. j. GI-IF-19-24/2015,

takto:

- I. V řízení se pokračuje.
- II. Rozhodnutí ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů ze dne 5. 1. 2016 č. j. GI-IF-19-24/2015 se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8 000 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Městskému soudu v Praze (dále též *městský soud*) byla e-mailem ze dne 17. 3. 2016 v 23:59:01 hodin doručena blanketní nepodepsaná žaloba, která byla dne 18. 3. 2016 v 10:10 hodin osobně městskému soudu doručena jako podepsaná; žalobce se v ní domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů (dále též *„odvolací orgán“*). Tímto rozhodnutím odvolací orgán potvrdil (ve výrocích 1. a 2.) rozhodnutí Generální inspekce bezpečnostních sborů (dále též *„povinný subjekt“* či *„žalovaný“*) ze dne 24. 11. 2015 č. j. GI-IF-19-20/2015, a odvolání žalobce, tehdy žadatele, zamítl.

2. Rozhodnutím povinného subjektu byla žádost žadatele ze dne 21. 8. 2015 o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též „InfZ“) částečně odmítnuta tak, že povinný subjekt pod výrokem 1. žádost žadatele pod body 1) [žadatel požadoval „*informace o profesní minulosti a kariéře pplk. Mgr. P. T., rady Generální inspekce bezpečnostních sborů, tj. o tom, kde všude, od kdy do kdy a na jakých služebních místech působil v rámci bezpečnostních sborů a od kdy je ve služebním poměru u GIBS*“] a 2) [žadatel požadoval „*informace o vyplacené výši platu a odměn pplk. Mgr. P. T., rady GIBS za rok 2015 (měsíčně i celkem), tj. od 1. 1. 2015 až do dne vyřízení této žádosti, s uvedením roku jeho narození a obce ve které má trvalý pobyt*“] odmítl podle § 15 odst. 1 InfZ pro zneužití práva; pod výrokem 2. žádost pod bodem 11) [žadatel požadoval „*informaci o tom, kolik bylo doposud podáno stížností na postup pracovníků GIBS (do dne vyřízení této žádosti) a kolik z nich bylo vyhodnoceno jako důvodných nebo částečně důvodných; v případech důvodných nebo částečně důvodných stížností žádám o poskytnutí kopií vyrozumění, která byla zaslána stěžovatelům o výsledku šetření takových stížností*“] částečně odmítl podle § 15 odst. 1 Inf za použití § 8a a § 11 odst. 6 Inf, neboť požadované písemnosti obsahují informace, které se týkají osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a další osobní údaje, které povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy upravující jejich ochranu, tj. v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a změně některých zákonů, informace k příslušníkům Generální inspekce bezpečnostních sborů a jejich zařazení, povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení, pokud by se tím ohrozila schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost; dále povinný subjekt uvedl, že informace požadované v bodech 3) až 10) a 12), poskytl, v bodu 11) částečně poskytl (dílem za úhradu), a to v rozhodnutích, které blíže specifikoval.
3. Městský soud usnesením ze dne 17. 5. 2016 č. j. 3 A 46/2016-33 žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), jelikož se zřetelem na konkrétní situaci neshledal za pravděpodobné, že by žalobce (M. Š.), který podal blanketní žalobu a disponuje toliko doručováním do poštovní přihrádky bez datové schránky, za toliko jediný den, který mu zbýval do uplynutí propadné dvouměsíční lhůty pro podání žaloby, v takové jednodenní lhůtě podle § 37 odst. 5 s. ř. s. bude s to žalobu doplnit včas. Jednodenní lhůtu soud proto nepovažoval za přiměřenou odpovídající „časovému prostoru“ k doplnění žaloby.
4. Nejvyšší správní soud se neztotožnil s městským soudem a z podnětu kasační stížnosti žalobce rozsudkem ze dne 20. 9. 2017 č. j. 6 As 158/2016-37 usnesení městského soudu zrušil. Závazným právním názorem uvedl, že městský soud měl „*vyzvat jej (žalobce, pozn. soudu) k odstranění vad žaloby. ... bude mít stěžovatel ještě den na to, aby žalobní body doplnil. Vyzvě k jejich doplnění dle § 37 odst. 5 s. ř. s. proto nic nebránilo.*“
5. Dne 9. 10. 2019 bylo městskému soudu doručeno jedenáctistránkové podání žalobce nazvané „*Doplnění důvodů žaloby*“, o kterém je blíže uvedeno níže.
6. Jelikož Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 4. 2020 č. j. 6 As 218/2019-13 (jímž bylo rozhodováno ve věci žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků) dovodil pod bodem [20], že v dané věci žalobci lhůta k doplnění žalobních bodů pokračovala i poté, co městský soud rozhodl o žádosti žalobce o (ne)osvobození od soudních poplatků, městský soud jsa vázán tímto právním názorem usnesením ze dne 31. 8. 2020 č. j. 3 A 46/2016-149 vyzval žalobce, aby ve lhůtě „*jednoho dne*“ ode dne doručení tohoto usnesení

písemně odstranil v usnesení konstatované nedostatky žaloby. Současně městský soud pod bodem 4. tohoto usnesení konstatoval, že si je vědom, že žalobce již učinil podání obsahující doplnění důvodů žaloby a soudu je doručil dne 9. 10. 2019. Uvedené usnesení bylo žalobci doručeno v sobotu dne 5. 9. 2020 v 8:46 hodin.

7. Dne 11. 9. 2020 bylo soudu doručeno jedenáctistránkové podání žalobce nazvané „*Doplnění důvodů žaloby*“, předané dne 7. 9. 2020 poštovní přepravě v blíže nedoloženou hodinu (datované dnem 5. 9. 2020), které se svým obsahem shoduje s podáním žalobce datovaným dnem 9. 10. 2016, shora zmiňovaným.
8. Dne 11. 9. 2020 městský soud usnesením č. j. 3 A 46/2016-151 řízení přerušil, jelikož se správní spis nacházel u Nejvyššího správního soudu ve věci projednání a rozhodnutí dvou věcí (sp. zn. 3 As 76/2020 a sp. zn. 10 As 153/2020) obsahově totožného charakteru, jako je předmětná věc žalobce, a k nim byl správní spis ve věci žalobce připojen. Jelikož důvody přerušování řízení již odpadly, rozhodl městský soud pod výrokem I. tohoto rozsudku o pokračování v řízení.
9. Námitky uplatněné ve dvou shora zmiňovaných podáních žalobce ze dnů 9. 10. 2019 a 5. 9. 2020, v nichž se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí i rozhodnutí povinného subjektu „*(vyjma skutečně osobních údajů, pokud jde o bod 11/ žádosti)*“, lze rozdělit do těchto žalobních bodů.
10. *V prvním žalobním bodu* žalobce namítá procesní pochybení odvolacího orgánu. Uvádí, že dne 21. 12. 2015 podal blanketní odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu, v němž žádal o 10 denní lhůtu k napsání odůvodnění odvolání. Odvolací orgán ve věci rozhodl bez stanovení lhůty a bez výzvy k doplnění odůvodnění, aniž by znal odvolací důvody žalobce. Uvedená vada mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, žalobce proto považuje postup žalované od počátku obmyslným se záměrem informace neposkytnout, či ztížit jejich získání.
11. *V druhém žalobním bodu* podle žalobce je odůvodnění napadeného rozhodnutí účelové a smyšlené. S odkazem na judikaturu Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu žalobce nepovažuje jméno a příjmení příslušníků bezpečnostních sborů a zaměstnanců žalované, údaje o jejich pracovním zařazení, funkci a zaměstnavateli, dosaženém vzdělání, profesní kariéře a platových poměrech, jako veřejně činných osob, za osobní údaje. V tomto rozsahu mu proto byla odepřena informace neoprávněně, požadované údaje ničím nezasahují do soukromé sféry úřední osoby. Veřejnost má právo požadovat zpřístupnění požadovaných informací. Tzv. test proporcionality podle nálezů Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017 sp. zn. IV. ÚS 1378/16 nemohl být v napadeném rozhodnutí ještě aplikován.
12. *Ve třetím žalobním bodu* žalobce považuje závěr žalované o zneužití práva na informace a údajné šikaně příslušníka žalované pplk. Mgr. P. T. za nepravdivý. Sdělení ohledně jmenovaného, citované žalovanou z podání žalobce ze dne 8. 10. 2015, považuje za vytržené ze souvislostí. Nelze z něj zjistit, komu a proč bylo adresováno, ani k jakému skutku se vázalo. Žalobce v něm reagoval na svévoli a předchozí protiprávní jednání jmenovaného. Nesouhlasí proto se žalovanou, která z účelově vytržené citace dovozuje možnost zneužití informací k dehonestování jmenovaného. Žalobcova kritika jmenovaného nevylučuje žalobce z práva na informace, není ani důvodem odepření informací pro tvrzené zneužití práva.

13. *Ve čtvrtém žalobním bodu žalobce tvrdí, že žalovaná odmítla informace poskytnout, aby se vyhnula veřejné kontrole své činnosti, ačkoli podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu právo na informace je prostředkem veřejné kontroly nad fungováním orgánů veřejné moci. Omezit právo na informace lze, pokud tak stanoví zákon (podmínka formální), a současně jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti (podmínka materiální). V dané věci žádná z obou podmínek splněna nebyla, proto k omezení práva na informace došlo neoprávněně. V dané věci došlo k excesu v délce trvání správního řízení.*
14. *Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě navrhla ji zamítnout jako nedůvodnou. Popřela účelové tvrzení žalobce, že by plošně odmítala poskytovat informace veřejnosti, žalobci poskytla jím vyžadované informace o dalších osobách, ve vyjádření konkretizovaných. K osobě pplk. Mgr. T. uvedla, že žalobce požadoval informace o jmenovaném, inspektorovi žalované (o jeho profesní minulosti a kariéře, na jakých služebních místech od kdy do kdy byl, od kdy je ve služebním poměru u žalované, o vyplacené výši jeho platu a odměn měsíčně i celkem od 1. 1. 2015 do vyřízení žádosti, rok jeho narození a obec, v níž má trvalý pobyt). Jmenovaný jako dotčená osoba doložil do správního spisu písemnost od žalobce nazvanou „Opožděné doručení předvolání k podání vysvětlení na den 22. 9. 2015, námitka podjatosti podle § 30 trestního řádu“, v ní žalobce o jmenovaném uvedl: „Vyjadřuji názor, že jste sociopat, opilý vlastní mocí, vyvoláváním pocitů strachu a bezmoci před lidmi, se kterými přicházíte do úředního styku, nečiní vám problémy porušovat nebo účelově vykládat zákon a jistě by bylo pozoruhodné dozvědět se více o vašem psychologickém profilu. Vyjadřuji názor, že v každém případě jste z těchto důvodů morálně i odborně nezpůsobilý zastávat úřední funkci, kterou vykonáváte. Také z těchto důvodů (nikoliv však výlučně z nich) jsem dne 21. 8. 2015 požádal Generální inspekci bezpečnostních sborů o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o vaší profesní minulosti a kariéře, o tom, kde všude, od kdy do kdy a na jakých služebních místech jste působil v rámci bezpečnostních sborů a od kdy jste ve služebním poměru u GIBS, a o výši platu a odměn, které vám byly vyplaceny za rok 2015 (měsíčně i celkem), tj. od 1. 1. 2015 až do dne vyřízení této žádosti.“ Jmenovaný citované sdělení žalobce považoval za atak na svou osobě za situace, kdy žalobce na něj podával nedůvodné stížnosti, proto nesouhlasil s poskytnutím informací. Žalovaná vyhodnotila, že žádost nese znaky zneužití práva, k tomuto poukázala na další dvě soudní řízení vedené pátým a jedenáctým senátem městského soudu (pod sp. zn. 5 A 60/2016 žalobcem je J. B. a pod sp. zn. 11 A 52/2016 žalobcem je T. H.), které se týkají obsahově totožných žádostí o poskytnutí informací k osobě jmenovaného a podrobně popsala, v čem spatřuje provázanost všech tří žalob a jim předcházejících správních řízení. Dovodila, že vzájemné propojení žalobce s J. B. a T. H. vytvořilo právně významnou skutečnost časové a věcné posloupnosti podávání žádostí o informace o jmenovaném. Jmenovaný, řadový příslušník, neřídil a ani metodicky nevedl jiné příslušníky, jeho činnost neměla žádné ekonomické dopady na veřejné rozpočty či hospodaření povinného subjektu. Nevyvstávají u něj žádné konkrétní pochybnosti o tom, zda v souvislosti s jeho odměňováním jsou veřejné prostředky vynakládány hospodárně, jeho služební příjem nevybočoval z poměrů obvyklých pro dané služební místo. V takových případech považuje za nutné, aby byl chráněn obecný princip zákazu zneužití práva. Žalovaná v této souvislosti poukázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Zneužití práva na informace vyplývá podle žalované ze spisů vedených pod č. j. GI-IF-31/2015, GI-IF-19/2015 a GI-IF-32/2015, jmenovaný je v nich žadatelem o informace, stejně jako J. B. a T. H., kterými je jmenovaný slovně napadán a osočován.*

V projednávaném případě se vytratila informační hodnota požadovaných informací, neboť informace o jmenovaném v případě poskytnutí by posloužily těmto třem osobám k dehonestaci jeho osoby. Z okolností podání předmětné žádosti o informace vyplývá, že žádost o informace má přímou souvislost s neprokázaným pochybením ze strany jmenovaného při doručování předvolání žalobci. Kontrolními orgány žalované ve věci nebylo zjištěno pochybení jmenovaného, z merita věci je patrné, že jde o vykonstruovaná tvrzení žadatele.

15. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. rozhodl městský soud bez jednání, které ostatně ani jedna strana nepožadovala (§ 51 s. ř. s.).
16. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti:
17. Dne 21. 8. 2015 žalované byla doručena žádost, v níž žadatel požadoval následující:
 - 1) *Žádám o informace o profesní minulosti a kariéře pplk. Mgr. P. T., rady Generální inspekce bezpečnostních sborů, tj. o tom, kde všude, od kdy do kdy a na jakých služebních místech působil v rámci bezpečnostních sborů a od kdy je ve služebním poměru u GIBS.*
 - 2) *Žádám o informaci o vyplacené výši platu a odměn pplk. Mgr. P. T., rady GIBS za rok 2015 (měsíčně i celkem), tj. od 1. 1. 2015 až do dne vyřízení této žádosti, s uvedením roku jeho narození a obce ve které má trvalý pobyt.*
 - 3) *Žádám o informace o profesní minulosti a kariéře ředitele GIBS plk. Mgr. Ing. I. B., tj. o tom, kde všude, od kdy do kdy a na jakých služebních místech působil v rámci bezpečnostních sborů, nežli se stal ředitelem GIBS.*
 - 4) *Žádám o informaci o vyplacené výši platu a odměn ředitele GIBS plk. Mgr. Ing. I. B. za rok 2015 (měsíčně i celkem), tj. od 1. 1. 2015 až do dne vyřízení této žádosti, s uvedením roku jeho narození a obce ve které má trvalý pobyt.*
 - 5) *Žádám o informaci, zda bývalý 1. náměstek ředitele GIBS plk. Mgr. D. B. byl přede dnem 1. 1. 1990 členem nebo kandidátem Komunistické strany Československa.*
 - 6) *Žádám o informaci, zda bývalý 1. náměstek ředitele GIBS plk. Mgr. D. B. byl přede dnem 1. 1. 1990 spolupracovníkem vojenské kontrarozvědky nebo Státní bezpečnosti.*
 - 7) *Žádám o informace o profesní minulosti a kariéře bývalého 1. náměstka ředitele GIBS plk. Mgr. D. B., tj. o tom, kde všude, od kdy do kdy a na jakých služebních místech působil v rámci bezpečnostních sborů, nežli se stal 1. náměstkem ředitele GIBS.*
 - 8) *Žádám o informaci o vyplacené výši platu a odměn bývalého 1. náměstka ředitele GIBS plk. Mgr. D. B. za posledních 12 měsíců před ukončením jeho funkce 1. náměstka ředitele GIBS (měsíčně i celkem), s uvedením roku jeho narození a obce ve které má trvalý pobyt.*
 - 9) *Žádám informaci o tom, kdy a z jakého důvodu byl ukončen služební poměr u GIBS bývalého 1. náměstka ředitele GIBS plk. Mgr. D. B.*
 - 10) *Žádám o informaci o tom, zda a jaké výši bylo bývalému 1. náměstkovi ředitele GIBS vyplaceno odchodné a zda a v jaké výši je mu vyplácen výsluhový příspěvek a od kdy.*
 - 11) *Žádám informaci o tom, kolik bylo doposud podáno stížností na postup pracovníků GIBS (do dne vyřízení této žádosti) a kolik z nich bylo vyhodnoceno jako důvodných nebo částečně důvodných; v případech důvodných nebo částečně důvodných stížností žádám o poskytnutí kopií vyrozumění, která byla zaslána stěžovatelům o výsledku šetření takových stížností.*
 - 12) *Ministerstvo spravedlnosti pod sp. zn. MSP-978/2014-ODSK-ODSK dne 19. 9. 2014 přiznalo a poskytlo odškodnění nemajetkové újmy ve výši 600 000 Kč, omluvu osobním dopisem*

a veřejnou omluvu plk. Mgr. P. L., nar. X, bývalému policejnímu prezidentovi Policie ČR za jeho od samého počátku nedůvodné trestní stíhání, které bylo zahájeno usnesením Generální inspekce bezpečnostních sborů č. j. GI-TC-678-29/2012 ze dne 28. 8. 2012 a které vedlo k jeho propuštění ze služebního poměru u Policie ČR v době, kdy zastával místo policejního prezidenta. Žádám o podání informací, kdo konkrétně rozhodl o zahájení tohoto nedůvodného trestního stíhání nebo kdo vedení tohoto nedůvodného trestního stíhání u GIBS schválil, jaká odpovědnost byla vůči této úřední osobě (úředním osobám) za to vyvozena a zda vůči této úřední osobě (úředním osobám) byl nebo je uplatňován nárok na regresivní úhradu za způsobenou škodu 600 000 Kč a v jaké výši.

Dne 24. 8. 2015 na citované písemnosti je rukou napsané, že pplk. Mgr. T. nedává souhlas s poskytnutím informací k bodu 2).

18. Dne 8. 9. 2015 pod č. j. GI-IF-19-5/2015 povinný subjekt částečně poskytl žadateli požadované informace, následně bylo žadateli odesláno oznámení o úhradě za poskytnutí dalších požadovaných informací.
19. Rozhodnutím povinného subjektu ze dne 11. 9. 2015 č. j. GI-IF-19-7/2015 byla žádost žadatele pod bodem 2) v plném rozsahu, pod bodem 4) ve vztahu k informaci o obci, kde má v rozhodnutí konkretizovaná osoba trvalý pobyt, pod bodem 5) ve vztahu k informaci o kandidátství či členství v KSČ v rozhodnutí konkretizovaná osoba, pod bodem 11) ve vztahu k osobním údajům v rozhodnutí konkretizovaných osob, odmítnuta.
20. Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel dne 12. 10. 2015 blanketní odvolání, které po výzvě povinného subjektu ze dne 15. 10. 2015 doplnil podáním ze dne 22. 10. 2015.
21. Dne 16. 10. 2015 bylo povinnému subjektu doručeno vyjádření pplk. Mgr. P. T. jako dotčené osoby, který nesouhlasil s poskytnutím informací o své profesní minulosti a kariéře požadovaných žadatelem pod bodem 1) žádosti o informace. Z připojeného podání v příloze nazvaného „*Opožděné doručení předvolání k podání vysvětlení na den 22. 9. 2015; námitka podjatosti podle § 30 trestního řádu*“ sepsaného žadatelem dne 8. 10. 2015, vyplývá, že žadatel informace o jeho osobě hodlá využít v rámci určitého osobního boje proti němu, a to i s přihlédnutím ke skutečnosti, že žadatel na jmenovaného podal opakovaně nedůvodné, vykonstruované a neoprávněné stížnosti; žadatel je schopen získané informace zneužít k prezentaci svých subjektivních názorů ve veřejném prostoru.
22. Dne 6. 11. 2015 žalovaný rozhodnutím pod č. j. GI-IF-19-14/2015 zrušil rozhodnutí povinného subjektu ze dne 11. 9. 2015 č. j. GI-IF-19-7/2015, a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání.
23. Dne 10. 11. 2015 byl povinným subjektem vyrozuměn pplk. Mgr. P. T. jako dotčená osoba o právu vyjádřit se k podané žádosti. Jmenovaný odkázal na své vyjádření ze dne 16. 10. 2015.
24. Dne 23. 11. 2015, pod č. j. GI-IF-19-18/2015, byla žadateli poskytnuta část požadovaných informací k bodu 4) žádosti a informace k bodu 5) žádosti byla podmíněna provedením úhrady.
25. Dne 24. 11. 2015 povinný subjekt rozhodnutím č. j. GI-IF-19-20/2015 žádost žadatele pod body 1) a 2) odmítl pro zneužití práva, pod bodem 11) částečně odmítl, neboť požadované písemnosti obsahují informace, které se týkají osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a další osobní údaje, které povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy upravující jejich ochranu, tj. v souladu se zákonem č.

101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a změně některých zákonů; a dále informace k příslušníkům Generální inspekce bezpečnostních sborů a jejich zařazení, když povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení, pokud by se tím ohrozila schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost; zbylé informace byly poskytnuty. Žalovaný konstatoval, že předmětná žádost o informace byla podána současně se „Stížností“ na pplk. Mgr. T. v souvislosti s předvoláním, které žadateli jmenovaný zaslal ve věci vedené pod č. j. GI-K-787/2015. V podané stížnosti žadatel upozornil, že byl předvolán pplk. Mgr. T. k výsledku na den 23. 7. 2015, přičemž mu předvolání bylo doručeno dne 27. 7. 2015. Tedy termín byl stanoven dříve, než mu bylo předvolání doručeno. Tato stížnost vedená pod č. j. GI-ST-94/2015 byla vyhodnocena jako nedůvodná, jelikož předvolání bylo doručováno dne 15. 7. 2015, tedy s dostatečným předstihem, záleželo na vůli obesílaného žadatele, kdy si písemnost vyzvedne, což učinil až po naplánovaném termínu výsledku. Dále bylo zjištěno, že dne 8. 10. 2015 žadatel zaslal jmenovanému podání, ve kterém mimo jiné namítá opožděné doručení předvolání k podání vysvětlení na den 22. 9. 2015, které mu bylo doručeno dne 22. 9. 2015, což považuje za zjevně šikanózní, protože mu toto předvolání bylo doručeno po termínu podání vysvětlení. V rámci tohoto podání žadatel rozsáhle rozvíjí teze o výkonu pravomocí úřadu a policie, konkrétně se odkazuje na citaci z dopisu předsedy Ústavního soudu. Z podání vyplývá, že požadavek na informace vztahující se k osobě jmenovaného má přímou souvislost s jeho tvrzeným pochybením při doručování předvolání. Pochybení jmenovaného však nebylo kontrolními orgány potvrzeno, jde pouze o vykonstruované tvrzení žadatele, které lze vnímat jako způsob získání bližších informací k osobě jmenovaného, s nimiž by mohl žadatel nakládat v dalším písemném styku, který žadatel vede nepřiměřeným způsobem vůči jmenovanému. Povinný subjekt proto dospěl k závěru, že žádost žadatele v bodech 1) a 2) splňuje znaky zneužití práva, jelikož způsobem jeho výkonu zjevně směřuje k poškození dotčené osoby, a vyhověním žádosti by správní orgán přispěl k tomu, že by žadatel získal konkrétní informace k osobě jmenovaného pro jeho dehonestaci. K bodu 11) žalovaná uvedla, že žadateli nebudou poskytnuty informace obsahující osobní údaje (jméno, příjmení, adresa, datum narození apod.) vztahující se k osobám, kterým bylo vyrozumění zasíláno, a dále osobní údaje vztahující se k osobám - příslušníkům/zaměstnancům žalované, jejichž jednáním se příslušné podání zabývalo. V poskytovaných písemnostech budou znečitelněné všechny osobní údaje fyzických osob včetně těch údajů, které by jinak vedly k identifikaci dotčených fyzických osob, a dále informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy a soukromí fyzické osoby. Z poskytovaných údajů budou vyloučeny i údaje vztahující se k osobám zainteresovaných příslušníků žalované, kteří jsou při své činnosti oprávněni využívat podpůrně operativní pátrací prostředky ve smyslu § 42 zákona č. 341/2011 Sb., a poskytnutí informací vedoucích k jejich osobě by mohlo ohrozit schopnost žalované vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost. Proti tomuto rozhodnutí bylo žalovanému dne 21. 12. 2015 doručeno blanketní odvolání žadatele datované téhož dne, v němž žadatel požádal o poskytnutí 10 denní lhůty k odůvodnění odvolání.

26. Dne 14. 1. 2016 bylo žadateli doručeno rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 1. 2016 č. j. GI-IF-19-23/2015, jímž byly žadateli poskytnuty informace podmíněné úhradou, kterou předtím žadatel uhradil.
27. O odvolání žadatele ze dne 21. 12. 2015 rozhodl odvolací orgán napadeným rozhodnutím dne 5. 1. 2016 pod č. j. GI-IF-19-24/2015 tak, že jej zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Ztotožnil se s postupem povinného subjektu a neshledal žádné vady, které by

měly za následek nezákonnost rozhodnutí povinného subjektu. Doplnil, že v daném případě shledal za prokázaný úmysl žadatele zjistit o osobě pplk. Mgr. T., s nímž žadatel vedl i v rámci řízení pod č. j. GI-K-787/2015 konfliktní komunikaci, bližší informace, které by eventuálně mohl využít k jeho další dehonestaci. Aplikaci zásady zneužití práva v oblasti práva na informace v dané situaci považoval na místě. Odvolací orgán se rovněž ztotožnil s odůvodněním povinného subjektu k částečnému odmítnutí žádosti pod bodem 11).

28. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:
29. Podle § 20 odst. 4 InfZ *pokud tento zákon nestanoví jinak, použijí se při postupu podle tohoto zákona*
 - a) pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti,
 - b) pro odvolací řízení a
 - c) v řízení o stížnosti pro počítání lhůt, doručování a náklady řízení*ustanovení správního řádu¹⁷; dále se při postupu podle tohoto zákona použijí ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o ochraně před nečinností a ustanovení § 178; v ostatním se správní řád nepoužije.*
30. Podle § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) *z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 3. V podání souvisejícím s její podnikatelskou činností uvede fyzická osoba jméno a příjmení, popřípadě dodatek odlišující osobu podnikatele nebo druh podnikání vztahující se k této osobě nebo jí provozovanému druhu podnikání, identifikační číslo osob a adresu zapsanou v obchodním rejstříku nebo jiné zákonem upravené evidenci jako místo podnikání, popřípadě jinou adresu pro doručování. Právnícká osoba uvede v podání svůj název nebo obchodní firmu, identifikační číslo osob nebo obdobný údaj a adresu sídla, popřípadě jinou adresu pro doručování. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.*
31. Podle § 37 odst. 3 správního řádu *nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.*
32. Podle § 82 odst. 2 správního řádu *odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.*
33. Podle § 89 odst. 2 správního řádu *odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřiblíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.*

34. K námitkám *prvního žalobního bodu* městský soud uvádí, že náležitosti odvolání jsou ve správním řádu explicitně stanoveny. Každé podání, které má být posouzeno jako odvolání (příčemž správní orgán je podle § 37 odst. 1 správního řádu povinen posuzovat podání podle skutečného obsahu), musí vedle základních náležitostí každého podání stanovených v § 37 odst. 2 správního řádu, obsahovat i specifikaci rozhodnutí, proti kterému směřuje, dále rozsah, v němž jej napadá, tj. uvedení výroků, které jsou napadány, a dále konkrétní skutečnosti, z nichž se dovozuje nesprávnost právního či skutkového posouzení věci nebo vady řízení (odvolací důvody).
35. Městský soud ze správního spisu ověřil, že odvolání žalobce ze dne 21. 12. 2015 podané proti rozhodnutí povinného subjektu obsahovalo náležitostí podání podle § 37 odst. 2 správního řádu, bylo podepsáno a bylo z něj zřejmé, kdo jej učinil, které věci se týká, co žalobce jako odvolatel navrhuje, a jakému správnímu orgánu bylo adresováno, obsahovalo také specifikaci napadeného rozhodnutí i uvedení rozsahu, v němž jej napadá. Nebylo v něm však uvedeno, v čem žalobce spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí, anebo řízení, jež mu předcházelo. Žalobce v odvolání pouze obecně uvedl, že „*pro odeprání informací není dán zákonný důvod*“, současně uvedl „*žádám o poskytnutí lhůty 10 dnů k podrobnému písemnému odůvodnění odvolání*“. V daném případě se jednalo o tzv. blanketní odvolání, tj. odvolání neobsahující vlastní odvolací důvody. Městský soud se v tomto případě nemohl ztotožnit s odvolacím orgánem, který uvedené sice konstatoval na str. 3 v bodu II., odst. 1 a 3, napadeného rozhodnutí, avšak dovodil, že „*neshledává absenci povinných náležitostí podaného odvolání. Z obsahu odvolání vyplývá, že se žadatel domáhá zrušení celého rozhodnutí pro jeho nezákonnost.*“ Podle městského soudu totiž žalobce v podaném odvolání neuvedl konkrétní odvolací důvody, nýbrž naopak požádal o poskytnutí lhůty k jejich doplnění. Uvedenou formulací odvolání dal žalobce žalovanému jednoznačně najevo, že odvolání hodlá doplnit právě ještě o odvolací důvody. Městský soud se v právě projednávané věci ztotožnil se žalobcem, že odvolací orgán tedy rozhodoval o odvolání, aniž by seznal konkrétní námitky, které hodlal žalobce k doplnění svého odvolání uplatnit.
36. Otázkou postupu správních orgánů v případě blanketních odvolání, resp. postupem správních orgánů v případech absence některých z náležitostí podle § 37 odst. 2 či § 82 odst. 2 správního řádu, se opakovaně zabývala judikatura. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2009 č. j. 1 As 4/2009-53, dovodil, že „*[v]zhledem k tomu, že odvolání je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, a s ohledem na § 93 odst. 1 správního řádu, podle něž se pro řízení o odvolání použijí obdobně ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části správního řádu, je nutno uzavřít, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu (shodně též rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008-30, publikovaný pod č. 1578/2008 Sb. NSS).*“ V rozsudku ze dne 29. 4. 2015 č. j. 3 As 142/2014-34 Nejvyšší správní soud na uvedené navázal a doplnil, že: „*Odvolací správní orgán podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává soulad napadeného správního rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy v plném rozsahu, věcnou správnost rozhodnutí pak jen v rozsahu uplatněných námitek. Je tedy zřejmé, že při svém rozhodování není vázán jen tím, jak rozpor s právními předpisy vymezí účastník řízení ve svém odvolání. To však neznamená, že by správní orgány mohly „blanketní“ odvolání bez dalšího projednávat a na výzvy k doplnění podání rezignovat. Nový správní řád, ve srovnání se starým, zvýšil odpovědnost účastníka řízení za*

rozsah odvolacího přezkumu, neboť jeho dispozici svěřil, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být prvostupňové rozhodnutí přezkoumáno. Pozornost, kterou je odvolací orgán povinen nad rámec uplatněných odvolacích námitek věnovat zákonnosti tohoto rozhodnutí, je limitována skutečnostmi, které jsou zjevné ze spisu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2008, č. j. 2 As 56/2007-71). Je tedy nutno nejprve odvolatele vyzvat k doplnění podání a teprve tehdy, pokud odvolatel výzvě nevyhoví, lze napadené rozhodnutí přezkoumat z obecných hledisek.“ Ke stejnému závěru Nejvyšší správní soud dospěl v řadě dalších svých rozhodnutí (viz např. rozsudky ze dne 30. 4. 2015 č. j. 7 As 271/2014-43, ze dne 19. 12. 2016 č. j. 7 As 157/2016-28, ze dne 4. 11. 2011 č. j. 2 As 99/2010-67, či ze dne 17. 4. 2018 č. j. 7 As 40/2018-33). V rozsudku ze dne ze dne 4. 11. 2011 č. j. 2 As 99/2010-67 Nejvyšší správní soud např. explicitně vyjádřil, že „Nejvyšší správní soud jasně vyjádřil, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Teprve pokud by k odstranění vad podání ve lhůtě stanovené správním orgánem podle § 37 odst. 3 správního řádu nedošlo, může být přistoupeno k rozhodnutí o odvolání i bez znalosti důvodů podání odvolání či konkrétních námitek.“

37. Městský soud s ohledem na zmiňovanou judikaturu konstatuje, že žalovaný měl učinit opatření k odstranění nedostatků odvolání postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu. Žalobce byl oprávněn očekávat reakci žalovaného na žádost o poskytnutí lhůty k doplnění odvolání v souladu se zásadou legitimního očekávání, která je v konkrétním případě opřena o § 37 odst. 1 a 3 správního řádu. Vzhledem k zákonem stanovenému postupu správního orgánu pak na uvedeném ničem nemění ani žalobcova další nečinnost při doplňování odvolacích důvodů, kterou zmiňuje odvolací orgán v napadeném rozhodnutí (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2009 č. j. 1 As 4/2009-53). Ve věci je irelevantní, že od podání odvolání do vydání napadeného rozhodnutí uplynulo více jak 10 dní, které žalobce požadoval k doplnění odvolání (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2018 č. j. 7 As 40/2018-33). Pro úplnost městský soud dodává, že obdobné blanketní odvolání podal žalobce v předmětném správním řízení také dne 12. 10. 2015 (na str. 25 správního spisu) proti původnímu rozhodnutí povinného subjektu ze dne 11. 9. 2015 č. j. GI-IF-19-7/2015, v němž rovněž požadoval poskytnutí 10 denní lhůty k doplnění odůvodnění odvolání. V předchozím případě odvolací orgán reflektoval judikaturu a vyzval žalobce k odstranění nedostatků odvolání dne 15. 10. 2015 pod č. j. GI-IF-19-9/2015 (na str. 30 správního spisu), na což žalobce následně podáním reagoval.
38. Pokud správní orgán nepostupuje podle výše citované judikatury a neučiní kroky pro odstranění vad odvolání podle § 37 odst. 3 správního řádu, jedná se o vadu řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., podle kterého soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2015 č. j. 3 As 142/2014-34).
39. Vzhledem k tomu, že odvolací orgán (ani žalovaná) podle obsahu správního spisu žalobce k odstranění vad jeho blanketního odvolání s absentujícími odvolací důvody nevyzval, zrušil městský soud napadené rozhodnutí pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, aniž by se zabýval dalšími námitkami uplatněnými v žalobě.

40. Žalovaná, resp. odvolací orgán v odvolacím řízení, poté, co vyzve žalobce k odstranění nedostatků odvolání, zohlední v odvolacím řízení nejen námitky žalobce, které uplatnil v žalobě, nýbrž i aktuální judikaturu Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu, týkající se oblasti poskytování informací.
41. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaná v dalším řízení vázána právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.
42. *Obiter dictum* městský soud dodává, vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, nezabýval se důkazy, které navrhoval žalobce (např. spis žalované sp. zn. GI-K-787/2015).
43. Výrok II. o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Představují ji zaplacené soudní poplatky ve výši 3 000 Kč za žalobu a 5 000 Kč za kasační stížnost, vynaložení jiných nákladů žalobce v řízení nedoložil. Žalobci bude na náhradě nákladů zaplacená žalovanou celková částka 8 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. prosince 2021

JUDr. Jan Ryba v. r.
předseda senátu